

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 5T/184/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612010772
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Herichová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2013:7612010772.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves samosudkyňou JUDr. Evou Herichovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11. decembra 2013, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:
I. T., L.. XX.X.XXXX E. G. J., P. J. G. Č.. XXX,
M. G. J., P. Č. J. J. - O., S.
XXX,

je vinný

z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zákona,

pretože

v dobe od 17. novembra 2011 do konca roku 2012 mimo mesiaca august 2012, v obci G., okres Považská Bystrica, v obci G., okres Spišská Nová Ves a inde, ako otec mal. dcéry S. T., L.. X.X.XXXX, neprispieval na jej výživu, hoci mu táto povinnosť vyplýva z § 62 Zákona o rodine a jej výška bola určená rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. XXP XXX/XXXX dňa 2.6.2010 sumou 99,58 €, ktoré mal platiť k rukám matky dieťaťa, B. T., čím mu vznikol nedoplatok na výživnom v sume 1.274,12 €, hoci výživným prispievať mohol, keďže bol zárobkovo činný, pričom bol pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zákona odsúdený v konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. XT XXX/XXXX dňa 31.10.2011 na trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu do 17.2.2013,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil z nedbanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať iného a spáchal uvedený čin, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona za použitia § 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanástich) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona mu výkon trestu podmienienečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona mu určuje skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnástich) mesiacov.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zákona za použitia § 51 ods. 4 Tr. zákona mu ukladá povinnosť počas skúšobnej doby splácať dlžné výživné podľa svojich schopností a možností.

o d ô v o d n e n i e :

Súd vykonaným dokazovaním na hlavných pojednávaniach zistil tento skutkový stav :

Obžalovaný I. T. sa na hlavnom pojednávaní súdu nezúčastnil a súd vykonal hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti podľa § 252 ods. 2 Tr. poriadku. Podľa § 258 ods. 4 Tr. poriadku bola na hlavnom pojednávaní prečítaná zápisnica o výpovedi obžalovaného z prípravného konania, kde obžalovaný priznal spáchanie skutku. Uviedol, že si je vedomý svojej vyživovacej povinnosti a jej výšky a dlh na výživnom chce uhradiť v priebehu mesiacov august až október 2012. Vypovedal, že v kritickom období pracoval ako živnostník na stavbách po celom Slovensku a jeho mesačný príjem bol vo výške 500 eur až 600 eur. Býva u rodičov v ich dome, kde im mesačne prispieva sumou 150 eur a ostatné peniaze míňa na svoju vlastnú potrebu, pričom je fajčiar a na cigarety minie asi 100 eur mesačne. Príležitostne si dá pivo. Nevlastní žiaden hnutelný ani nehnuteľný majetok, inú vyživovaciu povinnosť nemá. V písomnom podaní adresovanom súdu zo dňa 9.12.2013 obžalovaný uviedol, že nič nevlastní, je nezamestnaný, nemá iný príjem a žije s priateľkou a synom.

Svedkyňa B. T. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že obžalovaný ako otec dieťaťa jej na výživnom uhradil dňa 28.8.2012 sumu 120 eur, 22.4.2013 sumu 50 eur, 3.5.2013 sumu 100 eur, 9.5.2013 sumu 500 eur, 20.5.2013 sumu 100 eur, 4.6.2013 sumu 200 eur a 30.8.2013 sumu 100 eur, o čom predložila k nahliadnutiu originály poštových poukážok, ktoré sa vo fotokópii nachádzajú aj v súdnom spise. Ďalej uviedla, že dieťa navštevuje predškolské zariadenie kde uhrádza iba stravu v priemere 20 eur mesačne. Je zamestnaná ako chyžná s príjmom 350 eur mesačne. Býva u rodičov, ktorým prispieva sumou 50 eur mesačne pričom stravu si hradí sama. Inú vyživovaciu povinnosť nemá.

Z listinného dôkazu - rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. XXP XXX/XXXX zo dňa 2.6.2010, právoplatného dňom 10.9.2010 vyplynulo, že obžalovaný I. T. je povinný prispievať na výživu mal. S. T. výživným v sume 99,58 eura mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred do rúk matky dieťaťa.

Z rodného listu mal. S. T. bolo preukázané, že jej otcom je obžalovaný I. T..

Zo správy Sociálnej poisťovne, pobočka Považská Bystrica zo dňa 23.4.2012 vyplynulo, že obžalovaný nie je v evidencii poisťencov poisťovne ako zamestnanec a Sociálnou poisťovňou mu nie sú vyplácané dávky.

Podľa správ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica zo dňa 23.4.2012 a dňa 25.4.2012 obžalovaný nie je v evidencii uchádzačov o zamestnanie a nepoberá dávku a príspevky v hmotnej núdzi.

Z trestného rozkazu tunajšieho súdu sp. zn. XT XXX/XXXX zo dňa 31.10.2011 právoplatného 16.11.2011 vyplynulo, že obžalovaný I. T. bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní pätnástich mesiacov, ktorého výkon mu bol podmienienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní pätnásť mesiacov.

Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný I. T. sa konaním uvedeným vo výroku tohto rozsudku dopustil prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zákona.

Otcovstvo obžalovaného k maloletej S. T. je preukázané rodným listom maloletej a výška určenej vyživovacej povinnosti obžalovaného rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. XXP XXX/XXXX.

Rozsah plnenia si vyživovacej povinnosti obžalovaného k mal. dieťaťu bol preukázaný svedeckou výpoveďou svedkyne B. T., ako aj dokladmi o úhrade výživného predloženými obžalovaným.

V zmysle ustanovení § 62 ods. 1 a 5 Zákona o rodine je plnenie vyživovacej povinnosti zákonnou povinnosťou rodičov a výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov.

Obžalovaný neuviedol žiadne dôvody, ktoré by mu objektívne bránili v plnení si vyživovacej povinnosti a ani vykonaným dokazovaním nebola existencia takých dôvodov zistená. Naopak v konaní bolo preukázané, že obžalovaný v období neplnenia si vyživovacej povinnosti nebol vedený na príslušnom úrade práce a nepožiadal o dávku v hmotnej núdzi.

Súd upravil výšku nezaplateného dlžného výživného oproti obžalobe na sumu 1.274,12 eura. Táto suma predstavuje dlh na výživnom za obdobie od novembra 2011 do konca roku 2012 po zohľadnení úhrady za mesiac august 2012 vo výške 120 eur, ktorá bola v konaní preukázaná výpoveďou matky maloletej.

Po subjektívnej aj objektívnej stránke obžalovaný tým, že najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil z nedbanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať iného a v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch bol za taký čin odsúdený, naplnil skutkovú podstatu prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zákona. Obžalovaný sa uvedeného prečinu dopustil tým, že počas obdobia od novembra 2011 do decembra 2012 s výnimkou mesiaca august 2012 z nedbanlivosti neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať mal. dieťa S. T., hoci mu táto vyplynula z ustanovenia § 62 Zákona o rodine a jej rozsah bol určený právoplatným rozhodnutím súdu, pričom trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 3T 209/2011 právoplatným 16.11.2011 bol za taký trestný čin odsúdený.

Obžalovaný konal ako trestne zodpovedná osoby z hľadiska veku a pričetnosti a závažnosť spáchaného prečinu je vyššia než nepatrná. Z okolností spáchania skutku je zrejmé, že obžalovaný konal vo vedomej nedbanlivosti podľa § 16 písm. a) Tr. zákona, keďže vedel, že neplnením zákonnej vyživovacej povinnosti môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, ktorým je ochrana nároku potomkov na zabezpečenie riadnej výživy zo strany rodičov, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí.

Z odpisu registra trestov vyplynulo, že obžalovaný I. T. bol okrem odsúdenia tunajším súdom v konaní sp. zn. 3T 209/2011, ktoré tvorí súčasť kvalifikovanej skutkovej podstaty prejednávaneho prečinu, v minulosti jedenkrát súdne trestaný, pričom však sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Pri ukladaní trestu obžalovanému, pri určení druhu a výmery trestu, súd vychádzal zo zásad uvedených v ustanovení § 34 Tr. zákona. Keďže súd u obžalovaného zistil existenciu jednej poľahčujúcej a jednej priťažujúcej okolnosti, vychádzal z trestnej sadzby uvedenej v § 207 ods. 3 Tr. zákona vo výmere od jedného roka do piatich rokov a obžalovanému uložil ako dostatočný, trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov. Výkon trestu mu s prihliadnutím na jeho osobu a nedbanlivostnú formu zavinenia podmienene odložil a skúšobnú dobu určil v trvaní 12 mesiacov. Súd zároveň obžalovanému uložil povinnosť uhradiť v priebehu plynutia skúšobnej doby vzniknutý dlh na výživnom podľa jeho možností a schopností, pričom prihliadal na plnenie si vyživovacej povinnosti obžalovaným v priebehu roku 2013, ako aj na skutočnosť, že obžalovaný už bol za rovnaký trestný čin odsúdený.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnásť) dní od jeho oznámenia na tunajší súd.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Poškodený môže odvolaním napadnúť nesprávnosť výroku o náhrade škody.

Podľa § 86 písm. a) Tr. zákona trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchateľ svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.